Ч. 290 (13.635). Львів, понеділок 29. жовтня 1934. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

КОНФІСКАТА „ДІЛА".

Вчорашнє (289) число „Діла" підпало конфіскаті аж у двох місцях: за другу частину фейлетону д-ра Е. Олесницького „Сторінки з мого життя" і за статтю-допис з українських нотаріяльних кол, яку сконфісковано в цілости. Це вже 40-а з черги конфіската нашого органу в цьому році.

З життя українців на чужині.

Відсвяткування Святої Покрови в Софії.

В день Святої Покрови 14. жовтня ц. р. у церкві св. Кирила і Методія „Українська Громада", гімнастичне т-во „Січ", Софійська Станиця Вільного Козацтва Кубанців, Донців і Терців та Українське Вільне Козацтво святкували традиційне козацьке свято торжественним молебнем. До церкви зібралось багато людей, бо Покрова припала в неділю, коли кожний був вільний від праці. Наприкінці молебня болгарські священики піднесли многоліття за царя Бориса, за український та болгарський нарід і за всіх присутніх. Український хор гарним мельодійним співом додавав святочного настрою. Пан-отець Дмитро сказав урочисте слово, побажавши українцям під покровом Пресвятої Богородиці здобути волю та незалежність Україні. Божа Мати — сказав він — теж була емігранткою і тому ніколи Вона не залишить Вас, а візьме під Свій Високий Захист і приведе на Вашу улюблену Батьківщину.

Після молебня пішли всі до Українського Клюбу на товариський обід. Перший привітав гостей голова Громади п. Павло Педашенко, запрошуючи всіх почуватися, як у себе дома, а січовикам побажав розвою в їх праці з приводу патронного празника Святої Покрови. Другий промовив проф. Паращук, який від уряду УНР привітав присутніх з національним козачим святом та з відкриттям Українського Клюбу, побажавши якнайскоршого повороту на Україну під рідними прапорами. Гучне „Слава Україні" було відповідю на його побажання. Третій виголосив реферат голова соф. Станиці Вільного Козацтва п. Яків Лопух про історію празника Святої Покрови, так дуже поважаного всіма козаками. Він побажав на другий рік справлятиме велике козацьке свято на своїх вольних землях.

Офіційна частина свята скінчилася в 4-ій год. рано, а пісні та танці під свою музику продовжались аж до вечора.

Т. Карпилівський.

Єгипет протестує.

ЛЬОНДОН, 27. 10. 1934. Єгипетський шарж д'афер склав учора у міністерстві закордонних справ протест проти вісток англійської преси, яка на думку єгипетського уряду, навмисне роздуває тенденційно конфлікт між єгипетським прем'єром і представником В. Британії в Каїро. Єгипетський уряд обвинувачує британійського представника про втручування до внутрішніх справ Єгипту. Міністерство закордонних справ відкинуло протест та заявило, що англійська преса користується повною свободою і може писати, що їй тільки сподобається. Крім того шарж д'афер довідався, що британійський представник Петерсон має повне довір'я свого уряду.

Бурхливі наради французьких радикалів.

Опозиція проти мін. Еріо та зміни конституції.

ПАРИЖ, 27. 10. ПАТ. На конгресі радикальної партії в Нант по організаційнім рефераті Шмідта і звіті парляментарної репрезентації радикальної партії рішено співпрацювати далі з теперішнім урядом. Більшість членів у дискусії над зміною конституції заявилася проти зміни конституції. Вчора пополудні колишній міністр летунства Кот виголосив реферат про заслуги радикальної партії для вдержання мира. Обговорив діяльність міністрів закордонних справ, Бріяна, Поль Бонкура, Даладіє і мін. Барту. Посол Кот домагався поширення компетенції Ліги Націй, поглиблення боротьби проти націоналізму і війни і то не тільки на терені міжнародньої конфедерації праці в міжнароднім союзі колишніх військових. Домагався, щоби конгрес згодився на дефініцію большевиків про напасника та на створення міжнародньої поліції, яка берегла би безпеки европейських держав. Домагався від уряду контролі над фабрикацією і торговлею зброї та заключування союзів тільки з тими державами, які є вірнучими прихильниками миру.

Посол ґен. Брісо Мас запевнив конгрес, що Франція сподіється зорґанізувати безпеку на суші і на морі. Тому домагався підвишки видатків на розбудову летунства. Перед закінченням дискусії над закордонною політикою Франції дійшло до великої бучі. Один з делегатів запропонував, щоби вибір голови та управи партії відсунути аж після закінчення дискусії над загальною політикою. Внесок піддержали інші делегати. Тоді мін. Еріо заявив: Зрікаюся головства і годжуся, щоби вибір президії відсунути аж до моїх вияснень про зміну конституції. Тоді переконаєтеся, що я маю робити, а що ви. З усіх боків розляглися оклики: „чванькуватість". Повстав великий крик. Еріо знову почав балакати; внесок змінити хід нарад упав більшістю голосів. Еріо склав своє головство в партії до диспозиції конгресу. Тому ціла французька преса та прилюдна опінія слідкують за ходом конгресу радикалів. Сподіються, що мін. Еріо вдасться вийти переможцем та здобути захитане довір'я.

—o—

Необхідна ревізія.

Перед жахливими перспективами української кооперації.

Львів, 27. жовтня 1934.

Наша передовиця з 24. жовтня ц. р., де передали ми розмову з президентом РСУК-а сен. Ю. Павликовським, викликала широкий відгомін у краю. З ріжних сторін дістаємо запити, що думає робити наш політичний провід **перед жахливими перспективами,** які ставить перед нашу кооперацію лист предсідника Кооперативної Ради при Міністерстві Скарбу у Варшаві з дня 16. жовтня ц. р.

Вимоги, які поставлено у цьому листі і які є умовиною затримати право ревізії РСУК-ом, можна поділити на дві групи. Перша — це речі, які не нарушують засаднично ні основ дотеперішньої праці нашого ревізійного осередка, ні не нарушують його престіжу, чи престіжу нації. І над ними не будемо тут зупинятись.

Зате друга група вимог має зміст цього роду, що мусить викликати застереження не тільки Ревізійного Союзу і цілого нашого кооперативного світу, але теж усього **нашого громадянства.** Застереження ці мусять узяти під увагу міродатні чинники, коли не хочуть до краю заогнювати відносини на наших етнографічних землях під Польщею, коли не хочуть дати нового матеріялу екстремістичним затіям.

Нема двох думок про те, що ніякі річеві причини не лягли в основу територіяльного обкроєння компетенцій Рев. Союзу Українських Кооператив. **Це акт — яскраво політичний, який є просто визовом усьому нашому народові в Польщі!** Зведення діяльности нашого ревізійного центру до трьох східно-галицьких воєвідств, щедрий дарунок москвофілам з нашої Лемківщини і передача Волошиновському і К-о Волині для його дивовижних експериментів — це плян, який вдаряє не тільки в дотеперішні конституційні гарантії і в інші законні постанови. **Він вражає саму душу української нації,**

що мусить відчути біль, коли живий її організм ділять на частини!

Вистарчить тільки усвідомити собі: Рев. Союз Українських Кооператив, який своєю невсипущою працею здобув собі заслужене признання не тільки серед своїх, але теж серед чужих, зокрема серед поляків, включно з урядовими колами Польщі, той Союз, що гордитись може височезною кількістю союзних кооператив, має обмежуватись у майбутній своїй праці тільки до Східної Галичини. А „Р. Союз Руских Кооператив", якого вартість усім відома, а в порівнянні з РСУК-ом просто мінімальна, — він має мати право ревізії у цілій Галичині! Яка доля чекає українські кооперативи, які вже істнують на Лемківщині, коли контрольним і опікунчим органом стане орган національних перевертнів?! Які вигляди має дальший розвиток нашої кооперації в Зах. Галичині, коли він залежний від „посвідок про доцільність", які малиб виставляти москвофіли?! Чи не є це страшна, безсердечна наруга?! Чи така постанова могла зродитись на грунті господарських потреб?

А дальше: північно-західні землі мають поділити поміж себе польські ревізійні союзи і мішаний, польсько-український союз п. Волошиновського, який — як це ми подали 27. п. м. в дописі з Луцька, мав саме з'їзд своїх делегатів. 416 кооператив, які вже є членами і 250 кооператив-кандидатів, які зорганізовано при фаховій помочі РСУК-а, малиб від нього відійти, вливаючись у чужі організаційно-ревізійні осередки. Нам скажуть: на Волині вони не чужі; там є українці. Ми маємо на це свою думку, яку — на жаль — не можемо голосно висказати. Має її і весь наш загал. І ця думка примушує нас з великим сумом дивитись, як нові граничні стовпи повстають на сокальському кордоні. **У такій аполітичній ділянці, якою є кооперація, не можуть істнувати кордони.**

Інші вимоги Кооп. Ради, спрямовані до Рев. Союзу Українських Кооператив, теж не мають господарського оправдання. Фахове обмеження, що вилучає деякі важні кооперативні форми, силоміць втискає РСУК у рямці хліборобсько-ремісничої кооперації. Це очевидне обмеження розросту нашого господарського життя, яке не принесе ніякої користи тим, що замісць зміцнювати господарський організм — починають уводити туди політику. Але — кому потрібна така децентралізація?

Дуже небезпечні моменти скривають у собі дві чергові вимоги. Арт. 61. кооп. закону признає предсідникові Кооп. Ради право затверджувати ревізорів. Нараз у згаданому листі є вимога дати тому предсідникові право затверджувати і дирекцію РСУК-а! Це значить, що перестає істнувати свобідний добір провідників, який був досі і починається диктат у справі предсідника Кооперативної Ради! Така сама дивовижна і ще одна вимога: забезпечити членство Хліборобської Палати в Рев. Союзі. Та це виразно перечить 66. арт. кооперативного закону, який допускає до членства ревіз. союзів крім кооператив тільки **„добровільні стовариšення"** і то **„коли вони служать для розвитку кооперативного руху"**. А чейже Хліб. Палата не є добровільним стовариšенням! Чи малаб це бути форма комісарщини, відома нам уже на терені інших інституцій? Ми вважаємо, що це якесь непорозуміння, яке слід чимскорше вияснити.

Компетентні наші чинники напевне доложать усіх зусиль, щоби переконати польські компетентні чинники в недоцільности вимог Кооперативної Ради. Справа важна і для нас у теперішній стадії дуже болюча. Становище Кооперативної Ради мусить бути піддане основній ревізії.

Етичний рівень американської преси.

Американська преса, що користується неймовірними інформаційними засобами, що розходиться в міліонах примірників, мусить безперечно мати велитенський вплив на виховання суспільности. Цікаво буде сказати дещо про етичний рівень того могутнього пропагатора.

Очевидно, що є поважні видавці, що ставлять собі саме метою не заспокоювання інстинктів юрби. Всеж таки у великій мірі американська преса живе т. зв. сенсаціями. На доказ вистало би навести інструкцію згадуваного вже концерну Герста, яку він розіслав своїм провінціональним видавництвам, де читаємо між іншим: „Читачі часописів найбільше цікавляться справами, що мають у собі первні, які переважають в їх чуттєвому, примітивному житті, отже звязані з 1) самозбережливим інстинктом, 2) любовю й еротикою, 3) себелюбством. Події, що мають один з тих первнів — добрі; події, що мають два з тих первнів — ліпші; ті, що мають у собі всі три первні — це першорядний часописний матеріял".

Йдучи за такими напрямними, подають американські часописи стільки сензації, що преса й сензація трохи не стають синонімами. Чим більше самовбивств, убивств, чим більше несамовитих авантюр, тим більшу популярність здобуває часопис. Випадки навіть не мусять бути правдиві. Нікого це не буде обходити й ніхто не буде мати до часопису ніяких претенсій, коли він подасть на своїх сторінках вістку із заголовком на 3 цалі, що якийсь містер Дейвіс упакував собі 18 куль у голову, бо не міг пережити утрати любки. Не клопочеться тим занадто сам той містер, що ще припадково преспокійно живе зі своєю дружиною якнайкраще. Зрештою, якщо йому на цьому залежить, то може подати свої вияснення й буде — друга сензація.

Америка любить героїв. Тому в американській пресі аж кишить від усяких подвигів, нпр., що хтось там виніс дитину з горіючого дому, або врятував потопаючому життя, або молода дівчина жертвує своїм життям для милого, або дитина кидається з 60 поверху, щоби не бути тягарем для старих немічних батьків. Усе те буде широко описане й намальоване. Ну, що правда, то й у нашому краю є вже такі часописи американського стилю. Вони, здається, навіть не лихий інтерес роблять.

Цікаві завваги про сензаційність американських часописів подає Аптон Сінклер:

„Кожного року вишукує Америка нові категорії величин й збирає щораз нових героїв до своєї слави. Чи то буде молодець, що перепливає канал Кетеляйн, чи дівчина, що „візьме" інший канал, чи мужчина, що в 47 днях перейде піхотою континент, людина, що побє автомобільний рекорд з 207 милями на годину, людина, що перелетить понад північний бігун, людина, що зїсть 4 кварти фасолі в 12 мінутах, дівчина, що вбє молотком свою суперницю, вчений, що винайде космічні проміні, фільмова зірка, що вийде заміж 17-ий раз, проповідник, що прочитає біблію 20 разів раз за разом, — для кожного прийде день, тиждень, може навіть місяць, коли то він буде пишатися на заголовній сторінці часописів. Для кожного прийде час на контракт до фільми чи варієте. Кожний має свою течку в архіві, у „трупарні" часописів, де лежать при купі всі витинанки про нього, де їх можна легко віднайти, коли така особистість завитає до міста і зробить щось сенсаційного.

І наші часописи пускаються нераз на сензацію, але на „вчену"; і з того виходить нісенітниця, коли не компромітація. Недавно приніс був один часопис новинку, що в нюйорській опері Гретхен у „Фавсті" шила на машині, замісць прясти кужіль. А це нібито тому, щоби зареклямувати фірму, що ці машини виробляє чи продає. То знов іншим разом, що на „Гамлеті", в часі монольогу Гамлета до мертвого черепа, спустили завісу, на якій був поклик, щоби йти на дансінг. Нісенітниця таких сензацій у тому, що Америка має всього три опери, а в них ідуть вистави з найкращими силами світу й найкращими фрачадалами. На оперу йдуть найбільші інтелектуалісти, що напевно покинули би виставу за таку профанаційну рекляму.

Коли в Америці трапилася така подія, яка зовсім зрештою не є там рідкістю у таких колах, що мають гроші, що вкрали дитину американського летуна, полковника Ліндберга, то без огляду на людські почування, що прокидаються у кожній людині на вістку про цей злочин, всем вже було остогидло бачити два місяці кожного дня цілі сторінки записані історією злочину. Були там описані й намальовані всі причандали; був навіть малюнок... драбини, що її залишила злочинці. А що вже говорити про саму дитину: її малювали на всі лади немов на фільмовій стяжці. І „бізнес" ішов.

Погоня публики за геройством, а сліпе догоджування часописів тій слабости, спричинила появу героїв на виворіт: розбійників, бандитів, зручних злодіїв, контрабандистів, а в останніх роках перед скасуванням права прогібіції — виробників і торговців алькоголем. Нерідко бувають в Америці випадки, що нелітні діти роблять якесь гидке діло, а приловлені зізнають, що хотіли як герої дня дістатися з описами й малюнками на сторінки преси.

Так воно є справді. Але не без того, щоб не було людей, що не добачували би цього великого лиха в полюванні преси на сензації. В 1932 р. відбувався в Пітсбурґу (на Фльориді) конгрес спілки начальників міжнародньої поліції. У промові, що нею тодішній президент, Гувер, витав цей конґрес через радіо, він сказав: „Не робіть героя з кримінального злочинця". Він зазначив, що край не потребує слави й рекламп для бандитів, а тільки тих чесних поліціянтів, що наражують або віддають своє життя в боротьбі з бандитизмом; бо саме вони — справжні герої.

Не треба навіть звертати окремо уваги, що під тим оглядом наша, українська, преса не зовсім здорова.

Лев Ясінчук.

ПРАВНІ ІНФОРМАЦІЇ.

Нові речинці податків.

НОВІ РЕЧИНЦІ ПОДАТКІВ.

Вже появився виконний розпорядок до податкової ординації (Деник Законів Р. П. ч. 91 поз. 821 з 23. жовтня ц. р.), який обовязує від дня оголошення. Суттєві постанови цього розпорядку такі:

ПОДАТКИ, ЯКІ ВИЗНАЧУЄ СКАРБОВА ПАЛАТА.

Скарбові палати визначують такі податки: 1) промисловий від обороту, 2) доходовий та 3) від капіталів і рент — акційних спілок, кредитових установ, які видають заставні листи, взаїмних обезпеченевих товариств, спілок з обмеженою відповідальністю, кооператив та інших правних осіб, яких закладовий капітал рівний найменше 100.000 зол. (нижче 100 тисяч зол. — скарбовий уряд). Всі інші безпосередні податки визначують скарбові уряди. Сюди належать податки: грунтовий, від нерухомости, від помешкань, від будівельних площ, від електричної енергії, продажа промислових свідоцтв та реєстраційних карт, доходовий податок від платень та емеритур, надзвичайний податок від деяких професій та військовий як додаток до доходового податку (§. 2).

ВІДКЛИЧНІ КОМІСІЇ.

Для вирішування відкликів, невдоволених податників, яким визначили за великі податки від будівельних площ, промислового від обороту і доходового істнуватимуть при кожній скарбовій палаті відкличні комісії. Відкличні комісія при першій скарбовій палаті у Львові на львівське воєвідство буде складатися з 36-ох членів і стільки заступників; при другій скарбовій палаті у Львові на станиславівське і тернопільське воєвідство — дві відкличні комісії, кожна з 24-ох членів. Відкличні комісії у Кракові і в Любліні складатимуться по 36 членів, а в Луцьку з 24-ох членів. Половину членів цих комісій **призначає** міністер скарбу зпоміж платників податку: від будівельних площ, промислового від обороту та доходового; другу половину членів комісії **покликує** міністер скарбу на внесок директора скарбової палати. Кандидатів на цих членів зголошують директорові палати хліборобські, промислово-торговельні, ремісничі і лікарські палати та адвокатські ради. Перші відкличні комісії мають бути складені до 30. жовтня ц. р. і урядуватимуть до 31. жовтня 1936 р.

РЕЧИНЦІ ВИМІРУ ПОДАТКІВ.

Скарбові уряди і палати докінчать вимір:

1) ґрунтового податку до 31. березня;

2) податку від нерухомостей по містах і деяких будинків по селах до 31. березня;

3) податку від помешкань до 31. березня;

4) податку від будівельних площ до 31. березня;

5) промислового податку від обороту: а) для фізичних осіб, які не ведуть торговельних господарських книг — до 1. травня; б) для фі-

[...]рених осіб, які ведуть торговельні і госп. дарські книги — до 1. жовтня;

б) доходового податку, надзвичайного від деяких професійних занять та військового, як додатку до доходового податку;

в) для фізичних осіб, які не ведуть книги — до 15. серпня;

б) для фізичних осіб, які ведуть книги — до 1. жовтня;

7) промислового від обороту і доходового податку правних осіб:

а) які підлягають компетенції скарбових урядів — до 1. жовтня;

б) які підлягають компетенції скарбових палат — до 31. грудня.

РЕЧИНЦІ ПЛАТНОСТИ ПОДАТКІВ.

а) Перша сплата грунтового податку — до 30. квітня; друга сплата — до 30. листопада;

б) податку від нерухомости по містах і деяких будинків по селах — перша сплата — до 30. квітня; друга — до 31. липня; третя — сплата — до 31. жовтня; четверта — до 31. січня чергового року;

в) податку від помешкань — перша сплата — до 30. квітня; друга сплата — до 31. липня; третя сплата — до 31. жовтня; четверта сплата — до 31. січня чергового року;

г) податку від будівельних площ — перша сплата до 30. квітня; друга сплата — до 31. липня; третя сплата — до 31. жовтня; четверта до 31. січня чергового року;

г) промислового оборотового податку — до 31. травня; зачети на промисловий оборотовий податок — за перше чвертьріччя до 15. квітня; за друге чвертьріччя — 15. червня; за третє чвертьріччя — 15. вересня; за четверте чвертьріччя — 15. грудня;

д) доходовий податок до 15. вересня. Перша сплата на випадок устійнення надвишки доходового податку — до 15. квітня; друга — до 15. червня; третя — до 15. вересня; четверта — до 15. грудня;

ж) доходовий податок від платень, емеритур і винагороди за найману працю — до 7-ох днів після одержання платні.

Надзвичайний податок від деяких професій і військовий у формі додатку до доходового податку в речинцях, у яких платиться доходовий податок. Фізичні особи, які складають зізнання про свій дохід, обовязані заплатити до 1. березня кожного року половину тієї квоти, яка припаде від зізнаного доходу; правні особи обовязані заплатити половину тієї квоти до 1. червня. Особи, які не складуть зізнань про свій дохід, обовязані заплатити половину доходового податку за минулий рік.

Скарбова влада подає мотиви, чому виміряла за високий податок. Одначе зацікавлений платник податку мусить внести письменне прохання, яке підлягає стемплевій оплаті за 3 зол.

СПЛАТА І ВІДСУНЕННЯ ЗАЛЕГЛИХ ПОДАТКІВ.

Скарбова палата може розложити залеглі податки до квоти 50.000 зол. на догідніші сплати на необмежений час; залеглий податок до 200.000 зол. на сплати до двох років. Крім того може відсунути сплату всіх залеглих податків до 200.000 зол. найдальше на 6 місяців. Ці полекші не торкаються зачетів і вплат на рахунок податків.

Знову **скарбовий уряд** може розложити залеглі податки до 50.000 зол. на догідні сплати до 6 місяців; залеглий податок до 20.000 зол. на сплати до 18 місяців. Крім того може теж відсунути сплату залеглого податку до 50.000 зол. на 2 місяці. Це не торкається теж зачетів і вплат на рахунок податків.

ЯКИЙ ПОДАТОК МОЖНА ПОДАРУВАТИ.

Скарбова палата може подарувати до **1000** зол. залеглого грунтового податку і податку від нерухомостей; до **10.000** зол. інших залеглих безпосередніх податків. Незаплачені кари за загаєння і відсотки за відсунення податку може скарбова палата подарувати без огляду на їх висоту.

Скарбовий уряд може подарувати найбільше 100 зол. залеглого грунтового податку та від нерухомостей.

ЯКІ СТЕМПЛЕВІ ОПЛАТИ ТА ЕКЗЕКУЦІЙНІ КОШТИ МОЖНА ПОДАРУВАТИ.

Скарбова палата може подарувати до **1000** зол. за залеглі стемплеві оплати, податку від спадщини і даровизн; поодинокі оплати стемплевих підвишок, коли не перевищає 1.000 зол.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 29. ЖОВТНЯ 1934.

Д-Р ЕВГЕН ОЛЕСНИЦЬКИЙ. 11

СТОРІНКИ З МОГО ЖИТТЯ.

В тих роках почало змінювати фронт і барву „Слово“, одинокий політичний орган, який читало і якому вірило духовенство та за ним ішло спілно, почавши від св. Юра. Правда, що в тих роках почав також будитися новий український рух і що він, і лиш він, міг успішно протиділати москвофільству; одначе перед тим рухом стояла тяжка боротьба і нелегка задача, а причина цього майже виключно лежала в тім, що цей рух стрінувся відразу у нас під закидом — польонофільства. Будучність показала, що це було неправдою, що українство опиралось на чисто ідейних мотивах і на виключно національних основах та що в імя цих мотивів і основ перемогло остаточно на всіх точках. Та фактом є, що поляки в початках мали намір покористуватись ним і протиставити його не так москвофільству (бо його тоді ще у дійснім значінні слова не було), а взагалі на те, щоб убити клина в розбуджену тоді руську силу і під цим оглядом була у них справді тенденція **„puścić rusina na rusina“**. А це все вистачало, щоб серед нашої суспільности викликати недовіря до українського руху. Тямлю, що коли почала виходити „Правда“, здається в 1877 р., привезли до нас до дому перші її числа латинський парох з Хоросткова, ксьондз Єзенецький, польський патріот і душехват, та гр.-кат. парох з Тудорова, Волійський, поляк з переконання, один з вимираючого вже тоді типу. Він захвалював цей новий орган: „To **prawdziwa matka kuliszówka**“ — і пропонував передплату. Мій батько не був ніколи москвофілом і хто знає, якби був поставився до цього, одначе факт, що рекомендація вийшла з такої сторони, мусів згори вже викликувати недовіря до „Правди“.

В тих часах розділ між інтелігенцією українською і москвофільською не зазначився ще різко. Була ще також тоді в нашій суспільности дрібна частина згаданих вище **„porządnych“**, що почували себе просто поляками. Таких було за моєї памяти вже дуже багато. Були це вихованці давніх шляхотсько-польських традицій, часто родовиті поляки, що пішли на гр.-кат. богословія, щоб опісля могти оженитись, або навіть перейшли в тій цілі з латинського богословія. Були це звичайно сини дрібних шляхтичів та офіціялістів. Вони женилися з польками, вносили в життя шляхотсько-польську ідеольогію, вели доми по польськи; вони самі, або їх сини ходили до „повстаня“ і носили шапки-конфедератки. Цей тип вишив дотепно й успішно їдкою сатирою віденський „Страхопуд“ під редакцією Ливчака, тоді в священичих хатах дуже читаний і розширюваний. Священиків таких, які все діставали найліпші парохії від польських колаторів, називали за „Страхопудом“ **„porządnymi“** а їх жінки „Вавзами“. Та дуже часто в другій вже генерації, під впливом окруження-сусідів, особливож школи, сини **„porządnych“** ставали свідомими русинами та працювали для добра народу. Згодом цей тип вимер зовсім.

VI. ЗАМІТНІ ПОДІЇ З ЧАСІВ ДИТИНСТВА.

З найранших часів дитинства тямлю ще деякі події, що особливо живо вбилися в мою память.

В часі, як я мав пять або шість літ, взяли мене родичі до Львова, де батько мав орудки в консисторії. Їзда до Львова і кількаденний побут там зробили на мене величезне враження. Тоді залізниці ще не було. Ми їхали з Говилова фірою два дні, через Тернопіль. Ночували по дорозі в Золочеві. До Львова віхали ми пізним вечором через личаківську рогачку, заїхали до англійського готелю, що стояв на розі теперішніх вулиць Карла Людвика і Ягайлонської, там, де тепер стоїть дім Шадниці. Рух великого міста, освітлення, вистави крамниць — усе те мене просто приголомшило. Таксамо зробив на мене велике враження святий Юр з митрополичою відправою та хором питомців (митрополитом був тоді Литвинович). Я тоді постановив собі свято вчитися добре, щоб стати колись коли не епископом, то принайменше каноніком. Їздили ми також на головний двірець залізниці, куди приходили вже тоді поїзди з Відня: там бачив я вперше залізницю. Я виїхав зі Львова з повною головою вражінь, якими жив увесь рік.

(Далі буде.)

Може обнизити або подарувати незаплачені кари за проволоку і відсотки без огляду на їх висоту.

Уряд стемплевих оплат може подарувати залеглу стемплеву оплату до 5 зол. Директор скарбової палати може подарувати до 1.000 зол. екзекуційних коштів; начальник скарбового уряду 25 зол.

ПОЛЕКШІ ДЛЯ ПОВЕНЯН.

Платники ґрунтового податку, які потерпіли від повені, повинні до 14 днів повідомити скарбовий уряд про розмір шкід і втрат. Скарбовий уряд обовязаний до 10 днів вислати комісію, яка устійнює висоту шкід та ставить внесок, які полекші признати для платників ґрунтового податку.

КАРИ ЗА ПРОВОЛОКУ І ПОЛЕКШІ ПРИ СПЛАТІ ПОДАТКІВ М. ЛЬВОВА.

Пригадується зацікавленим платникам міських податків і оплат, що управа м. Львова тільки до дня 31. жовтня ц. р. не буде домагатися кар за проволоку при сплаті залеглостей у касах міської управи на рахунок міських податків і оплат. Зате від 1. листопада до 15. листопада ц. р. буде домагатися кари за проволоку у висоті 6 проц., по 15. листопаді ц. р. по 12 проц. згідно з розпорядком міністра скарбу з 25. листопада 1933 р.

Одночасно 15. листопада ц. р. минає речинець для 20 проц. боніфікати, яку признає міська управа при сплаті залеглих міських податків і оплат заперед 31. грудня 1933 р. крім готелевого податку і від розривок. 20 проц. боніфікату дістають ті платники, які до 15. листопада ц. р. заплатять у касі міської управи весь залеглий податок.

Український народе! Памятай, що від Тебе залежить національна свідомість наших братів на далекому Сході і Заході, тому шли датки і дарові книжки на адресу Т-ва „Просвіта у Львові.

Апетити москвофілів з Общества ім. Качковского.

Виленське „Русское Слово" подає вістку свого львівського кореспондента, що Общество им. Качковского старается дістати державну субвенцію, але (плаче дописувач) „безуспішно, не вважаючи на безсумнівну корисну (?!) роботу того Товариства і його льояльність супроти держави". В цій справі 7. ц. м. інтервеніювала в міністерстві внутрішніх справ делеґація, зложена о. Яворського, Ґанасевича і Плешкевича. „Делеґації заявили, що Общество им. Качковского дістане субвенцію, але в меншому розмірі, ніж воно просило, себто не 65.000 зол."

65.000 золотих — скромна сумка. Навіть у нинішніх важких часах ніби з погляду 2-міліярдового буджету гроші не великі. Але цікаво пригадати, що впр. „Просвіта" не дістає ані сотика держ. субвенції, лише її господ. школа в Милованні дістає гроші на дві вчительські платні, що цифрово значить 7 і ½ (сім і пів) тисяч річно. А „Просвіта" має 82 філії і 3011 читалень та історичні заслуги для піднесення культурно-освітнього рівня цілого краю, для відродження цілого народу, для поступу духа. Зате Общество ім. Качковського має нині формально несповна 200, фактично найвище 100 читалень і „несомненна полезность" тої установи полягає на ґальванізуванні заскорузлости в усіх ділянках національно-культурного життя та на пропаганді російщини. У світлі тих порівнюючих фактів — жадати 65.000 субвенції — це справді незвичайний апетит. Але найбільш треба подивляти відвагу, що взагалі сподвижники російщини не засоромляються просити грошей — від уряду Пілсудського! І субвенцію — дістануть...

„Прессовая слеза" чи „хороший обичай".

Недавня наша стаття п. н. „Наші часописи і передплатники" про трудноші, з якими мусить боротися українська газета через несовісність її читачів і передплатників, які місяцями залягають з присилкою передплати, викликала велику радість ужгородського „Карпаторусского Голосу". Зраділи закарпатські „ребята", що ось уже гине українське друковане слово. Цілу статтю на цю тему вшкварили п. н. „Украинская пресовая слеза", яка закінчилася таким фільософічноясним висновком: „Словом — українці є, — але чи є українці, ті самі передплатники і післяплатники, — це річ сумнівна".

Але видно, що найбільш „сумнительна" ціла справа з підставами тої русскої радости. Бо ось інший „русскій", наш таки чоловік із Тернопільщини, який трохи краще знає відносини від „руских" з Закарпаття, голосний п. Каренин, пише про українську пресу в „Русском Слові" щось зовсім протилежне. Цілий великий фейлетон помістив на тему, що в Польщі істнує лише один-єдиний російський щоденник і що росіяни в Польщі повинні брати собі приклад — з українців, як поширювати друковане слово. Українці, мовляв, „впроваджують український часопис мало що не в кожний дім", і тому „не стидно і нам, русским, навчитися дечого в українців, хоча вони найзавзятіші наші противники..."

Невідомо тепер, кому „русскій" читач має вірити: „Карпаторусскому Голосові" чи „Русскому Слову"...

НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ сплати своїх зобовязань супроти „Діла" на пізніше, тільки вирівняйте негайно ваш довг і ширіть „Діло" в крузі своїх знайомих!

Ще в справі о. д-ра Масцюха.

Спростування п. Івана Добровольського.

До Високоповажаного Пана Олександра Костика, відповідального редактора „Діла" у Львові.

Прохаю на основі § 19. пресового закону помістити отсе спростування:

У числі 244. щоденника „Діло" з дня 13. вересня п. р., у відповіді пос. Гр. Тершаківцеві о. д-ром Василем Масцюхом, парохом Горожанни Великої, той-же о. Масцюх не тільки мене обрасив, підкопав до мене купецьке довіря та нарушив добре імя, яким я користувався в громаді й околиці, а як купець також у Львові (що буде висвітлене в суді), але також подав невірну відповідь щодо закинених фактів, які відносяться до моєї особи.

А саме неправдою є, будьто би я позичав гроші, де лиш попаде, і віддаю їх щойно тоді, коли мене змушують. Зате правдою є, що як купець овочами, випозичив я на векслі гроші в „Дністрі", в Земельнім Банку, в Священичім Банку та в „Защиті Землі" і всюди в речинці віддав — без ніякого примусу і скарги.

Неправдою є, щоб я був винен гроші „Сільському Господареві", зате правдою є, що (як свідчить залучена посвідка тогож Товариства) винен я там, з рахунку за спроваджені щепи всього 5 зол. (пять).

Неправдою є, що залягаю з більшим довгом у СС. Василіянок у Львові, Потоцького 95. Зате правдою є, що моя донька Марія вчилася 4 роки в СС. Василіянок, де я платив за неї точно що місяця і щойно в останньому році, з огляду на господарську кризу і за згодою Матері Настоятельки, за час від 1. I.—15. VI. мав я заплатити літом цього року.

Неправдою є, що в Раді Шкільній місцевій усунули мене з предсідника за грошеві надужиття. Зате правдою є, що я уступив з предсідника тому, бо не мав часу займатися школою і залишаюся надалі членом Ради Шкільної місцевої — та правдою є, що при передачі касового денника в дні 7. 8. ц. р. касове сальдо відповідало замкненню денника, на що залучаю відпис протоколу місц. Шкільної Ради. Колиб я був допустився зловживань, то в тому випадку не міг би я бути дальше членом Ради. На доказ членства залучаю посвідку Ради Шкільної місцевої.

Також неправдою є, будьто би я в р. 1925 віддійшов о. Масцюха, зате правдою є, що при кінці року 1924. позичив я в о. Масцюха квоту 100 амер. долярів на час одного року на 3 прц. місячно, себто на 36 прц. річно. По упливі 14 місяців, коли я позички не звернув, зажадав віритель за цей час 50 долярів відсотків. На це жадання обіцяв я дати 50 дол.; з того дав готівкою 35 дол. і почавши від кінця 1925. платив лиш по 2 прц. відсотки місячно. В тому часі почав падати курс американського доляра і на жадання о. Масцюха перемінив я позичку долярову разом з залеглими відсотками на золоті, що дало квоту около 750 зол. Небавком курс доляра зріс знову до квоти 10 зол. і тоді о. Масцюх зажадав переміни на доляри, на що я знову погодився, так, що признав йому позичених у 1924. р. 100 зол. і ві...

Взаємини між Югославією

та Францією псуються.

БІЛГОРОД, 26. 10. ПАТ. Кружляє поголоска, що югославянський уряд відкликає свого посла у Парижі мін. Спалайковича, який є прихильником тісного союзу Югославії з Францією. Ця вістка викликала велике враження в політичних колах.

В останніх днях масово виступають члени з югославянсько-французьких товариств. І так у Білгороді виступило з цього товариства коло 150 членів. У Скоплі замкнули філію цього товариства. Масовий відплив членів є наявним доказом зміни настроїв у Югославії по останніх випадках у Марсель.

Як не можете спокійно спати — то підпишіть позичку Рідній Школі на суму 25 зол.

Молдавська республика і її герой Котовський.

В місяці жовтні цього року святкують большевики урочисто десятиліття істнування автономної молдавської „республики" над Дністром, на терені України, зі столицею Балта. Республику цю заложили були большевики в 1924 р. для ширення ірриденти в Румунії. Здавалось, що з моментом, як большевики погодились з румунами, ця республика буде зліквідована. Показується тимчасом, що большевики не дуже вірять у щирість договору з румунами, бо цю республику не тільки не ліквідують, а ще й святкують її десятиліття. Рівночасно з тим пригадали собі большевики й героя-бандита тієї республики Котовського, відомого пізніше як одного з командирів червоної армії. Хоч він сам не з тієї республики, а з Бесарабії звеличують його тепер як героя і освободителя Молдавії. Не від речі буде згадати й те, що Котовський не був комуністом і комуністів ненавидів також само, як усіх інших людей, яких грабив, коли і де попало. Котовського і його кавалерію знають дуже добре всі вояки української армії. Большевики побоювались популярности і сили Котовського і його підступним способом вбили. У них було відомо, що він ненавидить комун. владу. Але тепер нічого їм не шкодить прославляти його як совітсько-молдавського героя. Молдавська республика находиться на території України. В ній більше українців, як молдаван, а проте обовязує у ній московська урядова мова. (УП.)

В. Британія і Злучені Держави

протестують.

ВАШИНҐТОН, 26. 10. ПАТ. Американський уряд склав демарш у Токіо проти введення нафтового монополю в Манджу-Ко. Злучені Держави протестують проти зміни політики т. зв. „відкритих дверей", згідно з договором 9-ох великих держав.

ЛЬОНДОН, 26.10. ПАТ. Такий самий демарш склали британський та голяндський амбасадори у Токіо і в Манджу-Ко.

При всяких нагодах збирайте датки на мандрівні бібліотеки, які підуть на західні землі.

...мегзі відсотки. Коли опісля позичка з відсотками зросла до суми около 180 дол., тоді довжину о. Масцюхові половину перебрав на себе, за згодою о. Масцюха, мій стрий, Ілько Добровольський з Комарна, котрий у свій час разом з відсотками цю половину заплатив. Коли моя довжна частина зійшла до висоти 100 дол., заскаржив мене о. Масцюх за цю квоту до окружного суду в Самборі, хоч я просив його, що без скарги віддам і що сталося (до розправи не дійшло), з виімком тої ріжниці, якої я у відсотках не признавав із його обрахунку. Позичені гроші з відсотками сплатив я в р. 1928, з виімкою тої ріжниці відсотків (16.50 дол.), якої я не хотів приняти ввесь час, а за котру в р. 1931, запізвав мене о. Масцюх до суду в Щирці, наробивши мені 35.30 зол. коштів. Одначе о. М. програв (некомпетенція суду). Опісля вніс в р. 1931 позов на ту саму квоту до пов. суду в Комарні, а в р. 1934. до розємчого уряду в Комарні, де я згодився дати всього 10 дол., добровільно як відчіпне.

Неправдою є, будьто би я позичив лиш 100 дол. в о. Масцюха. Бо крім цього позичив я в 1921 р. 300 кг. ячменю на насіння — за що мав звернути 600 кг. Правдою є, що я звернув (тому, що ячмінь мені на полі добре не вродив) знову 300 кг., але за решту дав я готівкою 80 зол. Правдою є, що не тільки я сам так платив за випозичене збіжа, але платили й інші. І це о. Масцюх на моїй розправі в розємнім уряді у Комарні в дні 2. 7. 1934. признав, що за випозичене збіжа весною брав в осени 50 відс., на що дістав відповідь від одного із суддів: „Пе отче доктор, пахне лихвою".

З поважанням
Іван Добровольський,
господар у Горожанні Великій.
Горожанна Велика, 20. 10. 1934.

ІЗ ЖИТТЯ „УСТАШІВ".

ТАБОР ХОРВАТСЬКИХ НЕЗАЛЕЖНИКІВ.

Військове життя. — Вправи. — Однострої, спеціяльні шапки. — Строга дисципліна. — Смертні присуди. — Домашне господарство.

Білгородська „Політіка" приносить цікаві подробиці про „усташів" (повстанців) і їх табор на Малярщині в Янка Пуста. Янка Пуста є кілька км. від югославянського кордону на широкій рівнині. Спершу було там усього 30 „усташів", пізніше кількасот.

Жили там військовим життям. Перед- і пополудні на стрільниці „усташі" вправляли в стрілянні з крісів і револьверів, училися орудувати автоматичною та скорострільною зброєю, кидали бомби, монтували та випробовували пекольні машини. Мали спеціяльних інструкторів, які їх учили, як найлекше висаджувати залізничі мости, шини, державні будинки й інші обєкти.

„Усташі" в 1933. р. дістали теж приписовий стрій сивого коліру. Мали військові шапки, так ушиті, що одну частину можна закидати на лице як маску.

Начальник „усташів", т. зв. „поглявнік", як його звали в Янка Пуста", був еміґрант Анте Павелич. Він у Янка Пусті настановив своїм заступником Ґустава Перчеца. Досить часто Павелич приїздив до Янка Пусти та переводив інспекцію з бувш. полковником Перчевичем. Тоді і Павелич і Перчевич були в „усташських" одностроях. Здоровили по військовому.

Дисципліна була дуже строга. За найменші прогріхи „усташів" карали арештом і нагаями, а за більші проступки засуджували на смерть і смертні присуди виконували.

У звязку з одною судовою розправою впало на одного босняйця підозріння, що він югославянський шпіон. В імені „поглявніка" д-ра Павелича засудив Перчец його на смерть. У купальню, де замкнули босняйця, впали два „усташі" й на смерть закололи його ножами. Тіло його спалили в печі „усташського" штабу.

У Янка Пусті крім будинків і посілости, яку Перчец узяв був „в оренду", було 12 коней та близько 300 безріг. Все те вважали майном Перчеца. „Усташі" попри свої обовязки займалися господарством на рахунок команданта Перчеца.

Один будинок був призначений виключно для зброї та вибухового матеріялу. Сюди мало доступ лише кількох людей, м. и. Поспішіль.

Крім Янка Пусти є ще „усташські" табори в Борґотарі, Вікеті та Бовені (біля Ляґо ді Ґверо).

Борґотаро це невеличка містина біля Монте Польні та Монте Кіяро, на південь від Піяченци, під Апенінами. Не багата. Зза горба димляться комини якихсь фабрик. Є один млин. Найбільший будинок це старий сірий дім „Іль Паляцо". У цьому домі жило 60 „усташів". Ходили все в одностроях: військові блюзи сірого коліру й довгі штани. На шапках знак „У". Комадантом був якийсь Ясінський, а Павелич мав канцелярію в Піяченці.

Жили по військовому. Щодня ішли на вправи на Монте Пельпіо.

Пізніше табор перенесли до Вікето. Це маленьке село. 10—15 селянських хат. Церковця. Зпід Монте Ґрезо витікає річка Кено. Тут розложили військові намети.

„Усташі" вправляли, щодня діставали по 10 лірів і йшли до містечка Барді, де проводили весело години в каварні „Центральнія" і „Трієст".

„Усташ" Ореб, якого арештували в Югославії в 1933. р. за пачкарство, зізнав, що в Борґотарі була італійська поліція, бачила „усташів" в одностроях нераз, та одні одних не здоровили. Вчилися в цьому таборі читати військові мапи, знаки Морзе і орудувати крісами та мітраллєзами. Поліція й альпіні бачили як „усташі" вправляли, а як кидали бомби, детонацію можна було чути далеко. Ніхто в селі їх не питав, чому кидають бомби. „Усташі" вправляли на нагих горах, де й куща нема, а в долі вправляли берсалієри (італійські вояки). Згаданий Ореб зізнав був теж тоді на розправі, що його післали були, щоби виконав атентат на короля в Загребі. Павелич розмовляв із Оребом і обіцяв був йому 500.000 лірів, як убє короля.

З виборчого фронту.

СТАНИСЛАВІВ.

В Галичі і Богородчанах створилися районові комітети: в Галичі з головою І. Корчинським, у Богородчанах з головою д-ром О. Когутом з Богородчан, які занялись переведенням виборів у їхньому районі.

Зацікавлення виборами велике. Канцелярія Виборчого Повіт. Комітету дає щоденно інформації мужам довіря та інструкторам і видає потрібні друки.

Вибори в нашому повіті переведено під гаслом позапартійности і вибору на радних чесних і свідомих українців, людей чистих рук. Всеж таки знайшлося багато людців, що задля особистих амбіцій потворили собі свої листи, виставляючи на радних своїх свояків і свою родину, а декотрі задля гонорів пішли на службу іншим, зрадивши всенаціональний фронт.

Дня 7. жовтня ц. р. відбулася теж анкета жінок у Станиславові в приявності около 100 делегаток, на якій справу виборів зреферував м-р Л. Крушельницький.

Вибори в нашім повіті майже в цілости вже оголошені. Кілька сіл зголосило тільки 1 листу, решта має по дві або й по три листи. — **В Сільці**, пов. Станиславів, уневажнив предсідник українську листу, на якій уневажнив 27 підписів, хоч усі ті громадяни з повною рішучістю заявили, що листу власноручно підписали. В цій справі буде внесений протест. — Також з **Посіча**, пов. Богородчани, наспіла вістка, що війт оголосив вибори 19. 10. з датою 18. 10. і тому предсідник не приняв української листи, зголошеної 20. 10. — В цій справі інтервенюював голова Пов. Виб. Комітету д-р М. Бих у повітового старости.

НАДВІРНА.

Повітовий Народній Комітет у Надвірній скликав на день 21. жовтня ц. р. повітову нараду в справі виборів до сільських громадських рад. На цю нараду прибули представники майже всіх громад надвірнянського повіту. Від Повітового Народнього Комітету відкрив наради голова д-р **Микола Николайчук** і вказав на значіння виборів до сільських громадських рад. Він проводив теж нарадам; секретарював інж. **Свищ**. Делеґат Центрального Комітету УНДО посол **Зиновій Пеленський** у довшій промові зреферував новий виборчий реґулямін. Цього реферату-лекції вислухали присутні з великою увагою. В дискусії забирали голос учасники і ставили запити, на котрі додатково відповідали референт, д-р Николайчук та д-р Бахах.

Селяни надвірнянського повіту, розуміючи вагу виборів до сільських громадських рад, перевели по своїх селах підготовку, вибираючи місцеві виборчі комітети. Ці виборчі комітети ведуть енерґійну акцію і є надія, що селяни не зійдуть з обраної ними дороги та не підуть за ріжними панками, які хотілиб при цих виборах спекти свою печеню.

ДРОГОБИЧ.

Дня 7. жовтня ц. р. відбулися в Дрогобичі під проводом д-ра **Витвицького** збори представників громад у справі розписаних в повіті громадських виборів. У зборах взяло участь 256 осіб. Про постанови нового громадського закону реферував д-р **Блажкевич**, про передвиборчу орґанізацію по селах д-р **Витвицький**. Учасники нарад брали незвичайно живу участь у дискусії, ставлючи численні дуже влучні і річеві зауваги щодо поодиноких постанов нового закону.

Дня 15. жовтня ц. р. відбулися в Дрогобичі другі передвиборчі збори, на яких представники громад складали свої звіти з приготувань на місцях та дістали додаткові вказівки і поручення.

В повіті відбулись передвиборчі збори: у **Волощі** (реф. м-р І. Городиський), в **Гаях Нижніх** (реф. д-р Блажкевич), в **Кропивнику Старім** (реф. м-р І. Городиський), в **Сільці** (реф. д-р Витвицький). Заповіджені на найближчі дні дальші передвиборчі збори в Доброгостові, Станилі в Уличнім.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Державний трибунал у Римі засудив 18 осіб за протифашистівську пропаганду на кару вязниці від 1 до 20 років.

— У Брюсель закінчились наради пятого конґресу міжнароднього союзу журналістів. Рішено перевести анкети про свободу преси.

— У стейті Ню Джерсі зліквідовано страйк 20.000 робітників шовкового промислу, який вибух у середу 24. жовтня ц. р.

— Канцлер Гітлер приняв нового большевицького амбасадора Суріца, який склав свої грамоти.

— Посол Фуже зголосив внесок, щоби уряд перевів плебісцит у Франції в справі зміни конституції.

— Прем. Ґембеш склав звіт реґентові Гортієві зі своїх нарад у Варшаві. 5. листопада прем. Ґембеш виїде до Відня, а звідтіля до Риму.

—o—

Надзвичайні Загальні Збори Т-ва „Український фонд Военних Вдів і Сиріт" у Львові.

Вибір нового голови. — Апель до українського громадянства.

Вдів і сиріт по членах Української Галицької Армії нараховують 319. Вони виключені від державної допомоги, живуть у крайній нужді, тимбільше, що понад 200 з них — це просто нуждарі, що не мають навіть по 1 морґові поля.

Тими вдовами й сиротами опікується окреме Т-во „Український Фонд Военних Вдів і Сиріт" у Львові. Саме 26. 10. ц. р. відбулися Загальні Збори згаданого Т-ва. Бідні Збори, як бідна і незавидна доля тих вдів і сиріт. Прийшло всього 11 осіб (у тім дві жінки).

Збори відкрив о. д-р Лев Глинка і подав присутнім до відома, що надзвичайні Заг. Збори скликані головно тому, що дотеперішній голова Т-ва д-р Рудницький Іван зрезиґнував з головства. Секретар Т-ва п. Стецура відчитав протокол, який Збори приняли.

Після того тойже п. Стецура відчитав короткий інформативний реферат, з якого присутні довідалися, що Т-во основане в 1920. р. В першім періоді діяльности до 1929 р. проявляло досить живу діяльність (19 засідань управи в 1. році). Т-во перевело реєстрацію вдів і сиріт. З початку діставало Т-во дозвіл на публичні збірки. Від двох літ влада не дає дозволів на переведення збірки. І цього року не дістанемо дозволу. Доходи Т-ва пливуть зі збірок і членських вкладок. В останніх роках Т-во м...о 24.074.18 зол. приходів. Видатків на адміністрацію, лікування і ренти було 22.580.72 зол. Зареєстрованих вдів і сиріт є 319. Вигляди на майбутнє погурі.

При кінці реферату відчитав п. Стецура резолюцію, в котрій Збори звертаються до українського громадянства із покликом, щоб воно повело акцію за приєднанням членів. Дальше Збори звернулися до українських економічних установ з проханням, щоб вони давали датки на потреби Товариства.

Збори приняли до відома уступлення голови д-ра . Рудницького і вибрали на голову о. д-ра Л. Глинку.

Збори скінчилися в год. 7. вечором

Перед політичною розправою у Львові. „Інструкторський курс О. У. Н. у Львові".

Під заголовком: „Інструкторський курс ОУН у Львові перед виконанням двох терористичних актів. Деконспірація плянів, метод і приказів ОУН на недалекій розправі" приносить Аґенція Всхуд такі інформації:

„Як відомо, 5. листопада починається розправа за вбивство тайного аґента Яцини в Жовкві. Розправа виявить рівночасно організаційні методи ОУН та терористичні зарядження, що їх видавали ріжні особи, які проводили конспірації. Крім трьох осіб, обвинувачених у безпосередній участі в убивстві аґента, засядуть іще інші особи, вмішані в справу жовківського убивства й інших терористичних актів. Це: студент університету Зиновій Матла, кравець Лев Стойкевич, абсольвент політехніки Іван Микитюк, мгр. прав Мирон Богун, студент прав Юрій Малиновський та гімназійний абсольвент Семен Васечко.

Вихідною точкою справи є подія, яка була в Жовкві з початком липня п. р. Антін Гумен вернувся ок. 12. год додому. Як роздягався та клався у ліжко, крізь вікonну шибу віддано два стріли до Гуменової сильветки, що зарисувалася на фіранці. Одна куля пробила Гумена наскрізь і нарушила ліву частину легенів. Вистріл упав із віддалі кільканацяти кроків із пістолі. Слідча влада сховала кулі знайдені в Гуменовій кімнаті та патрони, найдені біля вікна.

Після застрілення аґ. Яцини, що сталося кілька місяців пізніше, ствердили на основі слідства, що до Гумена та Яцини стріляли з тої самої зброї. Арештовані Галапац і Касараб зложили ревеляційні зізнання в справі тих двох терористичних подій. Гумена мали вбити на приказ ОУН, як невигідного для ОУН. Обвинувачені Стойкевич і Матла сповняли обовязки інспіраторів убийства Гумена, а діяльність їх була рішуча. Недалека розправа розкриє організаційні подробиці ОУН у Львові.

Виявляється, що в звязку з повищою справою та проектованими іншими терористичними актами мин. зими відбувався у Львові інструкторський курс ОУН. На курсі м. ін. викладали основу конспірації. Обвинувачений Матла виступав під псевдонімом „Чорний" і він то видав приказ убити Гумена. Стойкевич знав теж про цей плян. Всі вище названі особи брали участь у приготуваннях до вбивства Гумена, а оконечний приказ виконати вбивство одержав обвинувачений Васечко, ґімназійний абсольвент і ученик молочарської школи. Обвинувачений Касараб візвав Васечка на конспіраційну стрічу га дав йому пістолю. Галапац давав Васечкові дальші вказівки. Конспіраційні збори відбувалися переважно в лісі Нарай біля Жовкви. Вбивство це — як відомо — виконано.

Розправа виявить вину поодиноких обвинувачених, які вбивство Яцини приготовляли довший час, аґента слідкували, студіювали терористичні розпорядки ОУН і як терористичні конспіратори працювали довший час за львівському та жовківському терені".

Зізнання директора югославянського уряду безпеки.

ПАРИЖ, ПАТ. Слідчий суддя, що веде слідство в Марселі в справі атентату переслухав як свідка директора югославянського уряду безпеки Сімоновича. Сімонович зложив подрібне зізнання про діяльність ріжних терористичних організацій на Балкані, а головно про акцію революційної македонської організації О. Р. І. Н., організації Радіча та сепаратистичної хорватської організації Анте Павелича. Опісля Сімонович дав виснення в справі арештованих у звязку з атентатом у Марселі, Парижі, Торіні та Бельгії. Сімоновичеві зізнання мають дати основу для домагання видачі осіб, арештованих в останньому часі.

Ревізії та арештування в Тернопільщині.

У Березовиці Великій, пов. Тернопіль поліція перевела численні ревізії та арештування. Арештованих: В. Тимкова, Е. Кручового, О. Умрица, Волинця і двох братів Гавришів перевезли до судових арештів у Тернополі.

НОВИНКИ

— **Хочете мати добре футро,** ідіть до відомої фірми Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, тел. 54—46, яка поручить добрий товар совісно, виконає солідно, легко і точно. 187

— **Василь Гресяк, веде далі** свою кравецьку робітню, при вул. Сикстуській ч. 23. у подвірї III. сходи І. пов. 323 11-?

— **Найкраще випраний ковнірець** тільки в українській пральні „Брін", вул. Бляхарська 21. 18-20 19—?

— **Марійське Т-во Пань у Львові** пригадує, що в часі зїзду Марійських Дружин Пань Служби Божі відправлятимуться в церкві при вул. Зиблікевича, наради в салі гімназії СС. Василіянок при вул. Длугоша 17а. Вступ за запрошеннями. За інформаціями прохає звертатися в дні 1. листопада від год. 15-тої до Т-ва при вул. Руській 10, парт., в дні зїзду (2. XI.) в гімназії при вул. Длугоша 17 а. — **Управа.** 479

— **Т-во „Український Фонд" военних вдів і сиріт у Львові** уладжує 3. XI. 1934 р. Великі Осінні Вечерниці в салях Народнього Дому при вул. Рутовського 22. — Початок в год. 21. — Джезбенд. — Буфет у власній управі.

— **Нова домівка П. Ч. Хреста.** Управа львівського відділу Польського Червоного Хреста повідомляє, що з днем 18. жовтня ц. р. перенісся до власної домівки при вул. Осолінських 13 (в подв. І. пов). Урядові години від 9—15.

— **Не буде оплат у вселюдних школах.** Як повідомляють з Варшави, проект введення оплат у вселюдних школах занехано. Урядові чинники рахуються з опінією учительських кіл, та протестами громадянства й обмірковують нові джерела доходів на покриття коштів вселюдного шкільництва.

— **Двогодинний друкарський страйк.** На знак протесту проти перенесення зі Львова до Варшави державного видавництва шкільних книжок і централізування друкарських робіт у Варшаві проголошено 2-годинний страйк львівських друкарів. Страйк розпічнеться у вівторок 30. ц. м. в год. 10. і триватиме до 12. год. впол. В тім часі відбудеться протестаційне віче в салі „Гвязди" при вул. Францішканській.

— **Фантастична видумка.** Краківський „Ілюстр. Курєр Цодзенни" в погоні за сенсаціями подав вістку з Радехова, що там на забаві „Рідної Школи" прийшло, мовляв, до „небувалої авантюри", підчас якої жертвою „загальної масакри" стали м. і. посол Зеновій Пеленський та директор Повітового Союзу Кооператив Корчиняк. З компетентної сторони довідуємось, що ця вістка є видумкою, а „небувала авантюра" зводиться до дрібного інциденту між двома непрошеними гостями, який швидко зліквідовано, так що забава тревала дальше без перешкоди. Ні пос. Пеленський, ні дир. Корчиняк не потерпіли від нікого ніяких ран, як подає інформатор краківського „Курерка", що так похвально зробив з мухи вола. Пос. Пеленський явився в нашій редакції здоров аж до позавидування.

— **Під закидом образи польської держави.** В городському суді в Бродах станули два гр.-кат. священики, о. Юліян Дуткевич з Лешнева і о. Степан Гаврилюк із Шнарова під закидом поширювання фальшивих вісток, спрямованих проти польської держави, а крім того 9 селян з Брідщини під закидом зневаження поліціянтів з Лешнева в часі походу з приводу свята української молоді. Після переведеної розправи засуджено безумовно о. Юліяна Дуткевича на рік вязниці, о. Степана Гаврилюка на 9 місяців, а інших обвинувачених на безумовний арешт від 4 до 9 місяців. Наслідком внесеної апеляції окружний суд у Золочеві затвердив присуд першої інстанції, припинюючи виїмково обом священикам виконання кари на три роки.

— **Касаційна розправа за присуд 16 засуджених.** У липні ц. р. відбувся в Станиславові великий політичний процес проти 16 молодих хлопців та одної дівчини за намаганий експропріяційний напад у Надвірній. Підсудних засудив трибунал на основі вердикту суддів присяглих на кару вязниці від 6 до 14 років. Засуджених, крім Романи Черної, відвезли до вязниці у Равині та Св. Хресті. Оборонці засуджених зголосили касацію до Найвищого Суду і 16. листопада ц. р. відбудеться у Варшаві касаційна розправа.

— **Залізнича катастрофа** сталася перед залізничою станцією в Тарнові. Вантажний поїзд, що їхав з Кракова до Станиславова, впав на перехресних шинах у саму середину другого вантажного потягу, що складався з 18 вагонів. Наслідки зудару були страшні, бо три вагони другого потягу викинуло зі шляху і розторощило, а рівночасно в першому потязі розбилися три вагони за льокомотивою. Жертв людських

ве було, бо залізнича обслуга віскочила завчасу з вагонів. Катастрофу спричинив машиніст Влад. Ткачик, що не доглянув сигналу і віхав на другий вантажний потяг.

— З Польщі. В парку Йордана в Кракові знайшли трупа двох молодих постріляних людей. Були це трупи 25-літнього Юліяна Дзівка і 22-літньої Софії Голуцької, які скінчили самогубством, не могучи побратись. — В селі Вислі Малій біля Пщини вкрадено з костела історичну чашу, що походить з 1600 р. — В Кракові засудили за спроневірення 40 тис. зол. з клінічної каси службовців Будзіша на 5 літ, Котарбу на півтора, Парнеца і Лазарську на рік вязниці. Крім того Будзіш має звернути всю вкрадену суму.

— Пімста на воєнний спосіб. В містечку Пакосць біля Іноврoцлава склалась в ночі експльозія на поді одного дому. Тому, що дім відновляли, власник його Лучак перенісся був з родиною до іншого дому. Експльозія спричинила пожежу, що знищила дім з офіциною. Серед згарищ знайшли обгоріле тіло молодого чоловіка, яким був Козловський, мешканець того містечка. Показалося, що Козловський залицявся до доньки Лучака і стрінувшись з відмовою, рішив підпалити їхній дім. Тому закрався на під і спричинив вибух трьох гранат. Видко, що гранати вибухли передчасно і Козловський сам згинув.

— **Голий з дітьми на вулицях міста.** На вулицях Щетина зявився молодий чоловік, зовсім голий, з трьома дівчинками, 2—8-літніми. Прохожі звертали йому увагу, що діти можуть перестудитися, та він відповідав, що з дітьми може робити що йому завгодно і випрошує собі, щоби встрявали в його особисті справи. Іншим відповідав, що йде купатися. Вкінці поліція забрала нудиста та віддала під обсервацію психіятра. Національно-соціялістична „Поммерше Цтг." повідомляє, що цей нудист, то 29-літній Карло Гайнріх, що був членом комуністичної партії. Часопис здогадується, що Гайнріх хотів сфотографуватися на вулиці, щоби вислати цю фотографію до комуністичних часописів.

— **Грамотність чехословацьких новобранців.** Підчас затягнення новобранців до чехословацької армії стверджено, що серед новобранців чехів є неграмотних всього 0.21 прц., німців 0.26, словаків 2.3, мадяр 5.5, жидів 5.7, українців 6 і циган 66 прц. Всі неграмотні новобранці в часі військової служби мусять навчитися читати й писати.

— **Колективізація в практиці.** Совітський найвищий суд у Смоленську засудив шістьох урядовців на розстріл і 45 службовців на кари вязниці від 1—6 л. Обвинувачено їх, що вкрали понад 10.000 сотнарів збіжа з державних магазинів.

— **Клопіт з надміром селедців.** Англійська преса вказує на тяжке положення, в якому найшлися англійські рибаки з причини величезного полову селедців. Вони рішили не виїздити якийсь час на море. 6.000 рибаків і портових робітників здержалося від полову оселедців, доки дотеперішні запаси не будуть вироблені.

— **Ще один процес за фільму „Распутін".** Литвійська преса повідомляє про новий процес проти американської фільмової фірми Метро-Гольдвін-Маєр, що випродукувала фільму „Распутін". Проти тої фірми виступав зі скаргою кн. Чаґадаєв, що фіґурує у фільмі як один з учасників убивства Распутіна. Кн. Чаґадаєв, який є адвокатом у Ризі, бачить у цьому кривду для себе і виступив з домаганням відшкодування за моральну втрату. Справу буде розглядати льондонський суд.

— **Японія вводить прогібіцію.** Японський уряд почав сильну кампанію проти алькоголю. Пропаґанду ведуть зручно всякі товариства, що дістають підмоги для зборів, віч і часописів. Головний арґумент такий, що старинні японці не вживали алькоголю і славну горівку „саке" ввели чужинці, щоб знищити японську расу. Японці не лякаються, що „сухий режім" скінчиться у них так само як в Америці, бо вірять у патріотизм своїх земляків. Уряд має на меті виключно піднести добробут краю і хоче ввесь алькоголь, вироблюваний в Японії, вивозити за кордон.

— **Після Туненкгамона Клеопатра.** Відомий англійський дослідник старовини Єгипту д-р Говард Картер, що відкрив разом з льордом Кернарвоном гріб фараона Тутенкгамона тепер сам вибирається у Долину Царів, щоб шукати за гробом жінки Тутенкгамона. Водночас шукатиме він теж за гробом Клеопатри.

— **Ґанді теж має гумор.** У Бомбаю соціялісти злобно зажартували собі з Ґандія. Вкрали його козу, вбрали по чоловічому, наложили їй окуляри, такі як носить індійський революціонер, положили на хребет кужіль і так возили козу по місті, щоб висміяти економічні теорії Ґандія. Ґанді довідавшись про це ні трохи не гнівавсь, а сам щиро сміявся.

— **Ріжні вістки.** Гаський міжнародній мировий трибунал зібрався на нову сесію. — У Парижі відкрили міжнародній хемічний конґрес. — Дефіцит нім. буджету за цей рік дійшов до 1.829.500.000 марок. — У Парижі помер ґен. А. П. Боґаєвський, колишній донський отаман. — Подружа пара Пікарів, що вибралась у стратосферу, знизилась в околиці Каліза (Огіо) з висоти 15.000 метрів: аеростат зачіпив за дерево і трохи зіпсований. — У стамбульському університеті ввели для всіх студентів обовязкову латинську мову. — У Бельгії утворив уряд окремий фонд на 50 міл. фр., щоб улекшити кредит дрібним купцям, промисловцям і ремісникам. — У Німеччині видають з нагоди 175-ліття роковин від народження Шілера окремі почтові марки з його портретом. — Із Сан-Франціско повідомляють про страшний борвій, що лютував уздовж західного берега Америки: знищені залізн. шляхи.

Із судової салі.

ЗА НЕДОЗВОЛЕНЕ СИПАННЯ МОГИЛИ.

26 осіб на лаві обвинувачених.

В окружному суді в Чорткові розпочався великий процес проти Прокопа Струка і 26 інших обвинувачених, селян із Тростянців, пов. Бучач.

На основі акту обвинувачення в ночі на 3. червня ц. р. під церквою в Тростянцях усипано могилу 4 м. широку і півтора метра високу, а на могилі уставлено високий березовий хрест з написом: „На вічну память героям поляглим за Україну". Крім того уміщено на таблиці знак тризуба. Поліція ствердила, що могилу висипали члени місцевого Лугу, а місцевий парох о. Левицький посвятив її. Довідавшись про це, повітовий староста звелів могилу усунути і вислав двох постерункових, які наказали війтові це виконати. Війт вислав людей з возами і коли почалось розкопування могили, зібралася гурма місцевих селян, які почали сваритися з поліцією, мовлячи, що вона не має права усувати могили. Нараз роздався голос дзвонів і на місце прибігло кількасот селян. З юрби впало кілька стрілів, а на підводи посипалося каміння. Постерункові відійшли до Устя Зеленого і повідомили про все коменданта станиці. На другий день прийшов до села більший відділ поліції, але селяни знову почали дзвонити і недопускати до розкопання могили. На третій день приїхав до села автом сам староста, а одночасно стягнено з ріжних станиць кількадесять постерункових. І цим разом відозвалися дзвони, збіглося ціле село. Люди, як каже акт обвинувачення, були „озброєні сокирами, вилами, лопатами і камінням". Юрба не допустила старосту до голосу, кидала камінням. Аж коли явилися ще нові відділи поліції, нарід почав розходитися, а тимчасом інший гурт людей розкопав і усунув зовсім могилу. Арештовано кільканадцять осіб і врешті в селі настав спокій.

Обвинувачені до вини не признаються і виказують своє алібі. Розправа потреває з тиждень.

☦ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

ОКСАНА СТЕФАНОВИЧ,

студ. прав, дочка Наталії і Романа Стефановичів, упокоїлася в Заліщиках дня 26. ц. м. по довгій недузі в 21. р. життя. В її П.! 481

СПОРТ.

УЖГОРОДСЬКА „РУСЬ" В ОСІННЬОМУ СЕЗОНІ.

Осінні змагання за мистецтво у східній окрузі словацько-підкарпатської дивізії закінчені. Ужгородська „Русь", дотеперішній мистець Підкарпаття і цілої Словаччини, опинилася цим разом у табелі мистецтв на другому місці. Перше місце заняла несподівано дружина А. Ц. Нова Весь. Ось як виглядає табеля тої округи:

1. А. Ц. Нова Весь	6	4	2	0	13:8	10
2. С. К. Русь, Ужгород	6	4	1	1	19:9	9
3. КАЦ. Кошиці	6	3	1	2	15:13	7
4. БФТЦ. Берегово	6	2	2	2	13:10	6
5. ЧСК. Кошиці	6	2	2	2	10:13	6
6. ЧСК. Ужгород	6	1	1	4	9:17	3
7. МШЕ. Берегово	6	0	1	5	9:18	1

МИСТЕЦТВА ЧСЛ. ЛІГИ.

В мистецтвах чсл. ліги, яка складається з 12 дружин (професіоналів), беруть у цьому році участь дві дружини німецькі: „Тепліцер Фусбалькльоб" і „Дайтшер Фусбалькльоб" (Праґа). Останній змагався досі за аматорське мистецтво Чехословаччини, яке здобував кількома наворотами, а тепер зголосив свій перехід до професіоналів. На першому місці в табелі ліги є тепер С. К. Жіденіце, на другому — Вікторія Пільзен, на третьому — Славія, на четвертому — С. К. Простейов, на пятому — Спарта.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК.

У вчорашньому (289.) числі „Діла" зайшло кілька помилок у спортовій рубриці. М. ін. під вияснениям У. С. К. „Беркут" випав підпис: Виділ У. С. К. „Беркут". У відповіді на це вияснення зложено помилково, що дружина У. С. К. „Збруч" з Олешич їхала до Львова поверх 200 км. фірами. Має бути: поверх 100 км. фірами.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя, 28. X. год. 3·30 поп. „Я переміг кріль“.

Неділя, 28. X. год. 7·30 веч. „Чужа дитина“.

Понеділок, 29. X. год 7·30 веч. „Чужа дитина“.

Театр Різнородностей.

Неділя, 28. X. год 7·30 веч. „X 33“.

Понеділок, 29. X. год 7·30 веч. „X 33“.

Кіна.

АПОЛЬО: „Нуждарі“ (Віктора Гіго).

АТЛЯНТИК: „Віва Віля“.

ВАНДА: „У тайній службі“, „Сховайте ваші смутки!“ (Флін і Флеп).

ҐРАЖИНА: „Чар віденського вальса“.

КАСІНО: „Любовні мрії“ з Ришардом Тавбером.

КОЛІСЕЙ: „На позорищі“, ревія: „Перегони гумору“.

КОПЕРНИК: „Нана“ (на осн. Е. Золі). Крім того: кольорова гротеска та найновіший Тижневик Парамаванту.

МАРУСЕНЬКА: „Нана“ (на осн. Е. Золі) і ревія: „Проґібіція шалів“.

МІРАЖ: „Нібелюнги“.

МУЗА: „Жовтий князь“ (Р. Новаро).

ПАЛЯС: „Чи Люцина це дівчина“ (Смосарська, Бодо, Цвіклінська)

ПАН: „Бунт молоді“ та ревія.

ПАСАЖ: „Бідний опир“ і ревія.

РАЙ: „Катерина Велика“ (Єлисавета Бергнер).

СВІТ: „Наречена з Відня“, „Вірлиний шпиль“.

СОНЦЕ: „Американська трагедія“.

СТИЛЕВЕ: „Вірли в оковах“, ревія: „Виїзджаємо — Львів - Голівуд“.

УТІХА: „Рандеву із Віднем“.

ХИМЕРА: „Весела Зузанна“ (Ліліяна Гарвей).

Закордонне радіо.

Неділя, 28. жовтня 1934.

Відень (506,8) 11·30 „Реквієм“ Верді, 12·45, 17·10, 22·20 Концерт, 16·00 Камер. муз., 19·20 Скрипка, 20·05 „Айнзаме Меншен“ песа Г. Гавптмана, **Прага** (470,2) 9·30 Академія з нагоди держ. свята, 20·00 Симф. концерт, **Париж** (1649) 14·00 Концерт, 21·00 Мюзик-Гол, **Атльона** (531) 22·30 Вок. дуети, **Ковно** (1935) 16·15 Спів, **Рига** (514,6) 17·30 Лотиські пісні, **Берлін** (356,7) 18·30 Музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 25·30 Шопенові твори, 20·00 Оп. музика, **Ляйпціґ** (382,2) 19·20 Нар. музика, **Будапешт** (550,5) 12·30 Оперетова музика, 17·15 Циг. музика, 20·00 Солісти, **Мілано** (368,6) 20·30 Вок.-інстр. концерт, 21·30 „Ідь Марчо Ідь Рома“ симфонічна поема Педролія, **Рим** (420,8) 17·00 Вок.-інстр. концерт.

Понеділок, 29. жовтня 1934.

Відень (506,8) 17·45 Арії та пісні, 22·50 Музика, **Прага** (470,2) 11·05 Сальон. муз., **Прага II.** (249,2) 14·45 Спів, 18·10 Концерт, **Париж** (1648) 13·00 Концерт, 21·00 „Банко“ песа Савоара, **Атльона** (531) 21·00 Шубертові твори, 22·15, 22·45 Спів, 23·40 Ірл. музика, **Рига** (514,6) 19·15 „Шопен“ оп. на осн. Шопенових мотивів, **Берлін** (356,7) 15·25, 18·30 Музика, 20·10 „Ді Гайрат відер Вілен“ ком. оп. Гумпердінка, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14·40 Ремесло для дітей, 19·05 Форт. твори Баха й Моцарта, 19·30 Шубертові пісні, **Ляйпціґ** (382,2) 17·10 Камер. муз., 20·10 Мадяр музика, спів, **Мінхен** (405,4) 17·50 Брамсові пісні, **Штутгарт** (522,6) 15·30 З подорожі по Африці, 17·30 Солісти, **Будапешт** (550,5) 12·05, 22·00 Циг. муз., 19·00 Скрипка, **Мілано** (368·6) 11·30 Тріо, 20·45 Іт. нар. музика, **Рим** (420,8) 17·10 Вок.-інстр. концерт, 20·45 „Фальстаф“ ком. оп. Верді.

Львівське радіо.

Неділя, 28. жовтня 1934.

9·00 Ранішня авдиція, 10·10 Місійний відчит, 10·25 Популярна муз. з гр. пл., 11·40 Рел. муз. 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеор. вістки, 12·05 Значіння ощадности в сьогодн. часах, 12·15, 13·15 Муз. поранок, 13·00 У Деманівських печерах, 14·00 Легка муз з гр. пл., 15·00 Практичне використання розпорядків про відновлення, 15·15 Концерт муж. хору, 15·35 Нар. пісні (хор зі Збоїск), 15·45 Чвертьгодина жінки хліборобки, 16·00 Танець книжки (вимок із „Попіолів“ Жеромського), 16·45 Шведи на кораблі „Варшава“, 17·00 Запросини до танцю (музика з конферансієрою), 17·30 Книжка Мавр. Паленського про перемени у світовій політиці 1904—1906 18·00 Театр Уяви: „Мандрівка Чонь-Лі“ на осн. Саші Гітрі, 18·45 Життя молоді „Провінції“ 19·00 Концерт творів И. Штравса (орх. спів), 19·50 Актуальна балачка, 20·00 Концерт симф. орхестри, 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо 21·00 На веселій львівській хвилі, 21·45, 21·46 Спорт. вістки 22·00 Почт.-техн. скринька, 22·15 Рекл. концерт, 22·20, 23·05 Танк. муз. з гр. пл.

Понеділок, 29. жовтня 1934

6·45 Ранішня авдиція, 7·50, 22·00 Рекл. концерт, Сільва рерум, 11·57 Сиг. часу, 12·03 Метеор. вістки 1·05 Огляд преси, 12·10 Легка музика 13·00 Полудн. денник, 13·05 Гр. пл. (Симф г-моль Шуберта, недокінчена), 15·30 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Останній пісеньчар Львова (муз. вок. авд. на спогад Людвіковського), 16·30 Джезові вязанки з гр. пл., 16·45 Лекція нім. мови, 17·00 Камер. концерт, 17·25 Жіночі часописи, 17·35 Пісні в супр. форт., 17·50 Світ барв. (теор. природ. відчит), 18·00 Фейл.: Леґіони та Гуцульщина, 18·15 Концерт орх. манд., 18·45 Для дітей: „Малий Івон на прощі“ (брет. оп.), 19·00 Дрібн. скр. твори Фр. Крайслера з гр. пл., 19·30 Поляки на Сахаліні, 19·50, 19·56 Спорт. вістки, 20·00 Легка муз. спів 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 Концерт симф. орх., 21·45 Перемога ідеї виховання, 22·15 Спів (Івон Спріта, баритон) у супр. форт., 22·35, 23·05 Танк. музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5·26·50 зол.

У Варшаві були такі курси: Льондон 26·28, Париж 34·90, Берлін 213·30, Цюріх 172·67, Амстердам 358·48, Прага 22·10, Італія 45·35, Бельгія 123·63, Букарешт 37·00—38·00, Данціґ 172·75, Копенгаген чеки без трансакцій, Осльо чеки без трансакцій, Стокгольм чеки без трансакцій, Нюйорк кабель 5·29 3/8, Нюйорк чеки без трансакцій, Відень 98·50—100·00.

Золото: Долари 8·91—8·93, Франки фр. 34·30—34·60 Дукати 81·70—82·20, Корони 35·80—36·30, Рублі 45·50—46·30.

Срібло: Корони 0·30, рублі 1·20, фльорени 0·70.

ЗБІЖЕ.

Ціни парітас Підволочиська льоко Львів

	від — до	від — до
Жито одноціле	14·75—15·00	16·50—16·75
Жито збірне	14·25—14·50	16·00—16·25
Ячмінь одноцілий	13·50—13·75	
Ячмінь на млино	12·50—12·75	13·75—14·00
Бараболя промис.	3·25—3·50	
Сім'я конопляне	26·00—33·00	

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 29. жовтня п. р. кооперативам платив за льоко Львів.

1 кг. масла десерового	2·30	зол.
1 л. молока	0·14	„
1 л. сметани	0·60	„
1 к. яєць	3·60—3·70	„

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 32 сот.

Тенденція на масло і яйця вдержана, на молоко і сметану слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 27. жовтня до 1. листопада п. р. включно платить своїм доставцям **за 1 кг.** живої ваги птиці, льоко подвіря птахомисарні „М. С.“ у Львові (вул. Б. Гловацького 23):

Пантарки	I кл.	за 1 кг.	1·25	зол.
„	II „	„	1·00	„
Індики та індички	I кл.	„	1·13	„
„ „	II „	„	0·80	„
Кури молоді	I „	„	0·85	„
„ „	II „	„	0·50	„
„ старі	I „	„	0·80	„
„ „	II „	„	0·50	„
Качки	I „	„	0·85	„
„	II „	„	0·60	„

На годовані і негодовані гуси попиту вовсім нема. Тенденція слаба.

ОПОВІСТКИ

Загальні збори філії Музичного Т-ва ім. Лисенка в Тернополі відбудуться в неділю 4. листопада 1934 в салі т-ва Бесіда в год. 6 вечером з таким порядком нарад: 1) Відкриття зборів, 2) верифікація протоколу з останніх заг. зборів, 3) звіти Виділу і Управи муз. Інституту, 4) звіт Контрольної Комісії і внесення на уділення уст. Виділові абсолюторії, 5) дискусія над звітами і ухвалення уділення абсолюторії, 6) вибір Виділу і контрольної Комісії на р. 1934/5, 7) евентуалії. **Виділ.** 482

Заходом т-ва „Боян“ і муз. т-ва ім. Лисенка в Тернополі в четвер 8. листопада 1934 **Вокально-музичний вечір** для вшанування памяти композитора Михайла Вербицького. Початок в год. 0 (8 вечір). 483 а

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ЗВИЧАЄМ мудрих людей, всі купують фланелеві мужеські піжами 8·90 жіночі 9·80 дитячі 4·50, лише у відомій фабриці білля „Пав“, Сикстуська 1. 284 19—30

ВДОВА шукає місця на виїзд, розуміється на кухні і сільським господарстві. Має добрі свідоцтва. Зголошення: Марія Яросевич, вул. Корденького 46 дв. 12. 2—2

НЕ ЗАВЕДЕШСЯ купуючи теплі мужеські і жіночі піжами і бонжурки по 8·90—9·80, дитячі 4·50 у фабриці білля „Астра“ Сикстуська 2. 370

АДВОКАТСЬКИЙ апліканть, три і піврічна практика в осідку Окружного Суду — шукає місця від зараз. Зголошення Адм. „Діла“ „Аплікант“. 477

ДИПЛЬОМОВАНИЙ УЧИТЕЛЬ співу й музики, з кваліфікаціями до гимназій і семінарій, прийме посаду в школі або в якій іншій інституції поставить зразково хор (орхестру). Яр. Терлецький Львів, Мурарська 60. 478 1—?

ОГОЛОШЕННЯ

Виробня музичних інструментів **Фр. Невчик** Львів, вул. Городецька 2 Б. Телефон 25-76. Поручає всілякі музичні інструменти, приладдя, грамофони, плити і т. п. по приступних цінах. — Цінники на бажання. Приймає направи. 31/81 3—10

ОБУВ Елеґантна і тревала найдешевше у ф-ми **LA BONTE** Львів, Леґіонів 27.

Теодор Кисяк і Сини Львів, пл. Смольки ч. 4. тел. 40-09. поручають: тел. 40-09.

Мебльовий матеріял, фіранки, тапети, дивани, хідники і т. д. Також тапицерки, меблі обивані, рулети і т. д. виконані у власнім варстаті. 3—5

Солідні меблі кухонна обстанова власного виробу виконує і поручає: **САКК — Сикстуська 18.** Столярня, Пекарська ч. 14. 38/82 3—10

НЕРВОЛЬ

Хеміка д-ра Францова, одинокий радикальний і випробований засіб (натирання) проти **РЕВМАТИЗМОВІ** кольок з причини простуди, пострілові, ісхіясові і ін. — всюди можна дістати.

Виріб і головна продажа **АПТИКА МІКОЛЯША** Львів, Коперника 1. 40/82 1—10

Ширіть наш часопис!

ETRONAL

(Затверджений рег. Мін. Сп. Вн. ч. 1606).

Одинокий красний засіб лікує мотилицю за 24 годин.

Скоре і певне ділання „ЕТРОНАЛЮ“ стверджене на львівській Ветеринарійній Академії. До цілковитого вилікування вівці ваги до 35 кг. вистарчає одна мала капсулка в ціні 90 сотиків. — До цілковитого вилікування корови або вола до ваги 200 — 250 кг. вистарчає 2 капсулки більші за 4 зол.

Можна дістати у хем. лябораторії М-ра **С. Едельмана, Львів, Театинська ч. 16.** та у всіх аптиках. 1—6

ВСІ ЕВРОПЕЙСЬКІ СТАЦІЇ

Philips 33 A

Модель 1935

Радіо-приймач 3 обводовий до електричної сіти з динамічним голосником. Ратальною системою Філіпса **10 місячним** виключно до купна

32/81 6—15

„Фото-Радіо-Паляс“

Львів, Марійська пл. 8. (Дім Шпрехера)

14 дешевих днів **30% знижка цін** на всілякі блаватні і вовняні товари

Для прикладу кілька цін:

Фланеля на білля	0·60	Сирівка	0·55
„ на піжами	0·75	Димка на підштанці	0·65
„ у найн. взори	1·—	Зефір на сорочки	0·80
Бая двостор.	1·50	Попеліна на сорочки	1·30
Вельвети і штрукси	1·75	Хустини до носа	0·15
Ваталіна	1·50	Вафл. ручники	0·30
Шевіоти на мундурки	1·80	Купел. ручники	0·60
„ на убрання	2·50	Пошевки	5·00
Вовна на сукні	1·70	Капи і обруси	2·75
„ на плащі	6·—	Підпинки до ковдри	1·90
Пледи	5·50	Полотно на прост.	1·25
Коци	5·—	Сатинові ковдри	9·00
Полотно	0·55		

Великий вибір найновіших вовняних матеріялів на сукні костюми і плащі по найнижчих цінах. — УВАГА: При закупні товарів від 5 зол. дарові білети до кін Палас, Аполло, Атлянтик і інших.

Галицький Магазин Новин ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.